

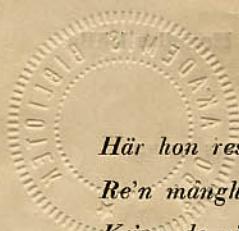
ORD afsjungne vid St. Henriks källa

den 18 Juni 1857.

Djupt i mörker Suomis arma
Folk i långa sekler satt;
Herren ville sig förbarma,
Taga det ur dödsens natt,
Öfver landet närmast polen
Bjöd han då sin sol gå upp:
Christus Jesus var den solen,
Lifvets, salighetens hoppr!

Här, ja, här ur denna källa
Lät han, uti Christi dop,
Himlens nådegåfvor qvälla
Öfver hedningarnes hop.
Och till dem, som undan nåden
Gömt sig i den djupa skog,
Främst ibland sändninge-båden
Ut sjelf biskop Henrik drog.

Väl barbarens yxa fällde
Honom ack! så snart till jord,
Här dock korset ren han stälde,
Och förkunnat lifsens ord;
Seger allestads och styrka
Christi sak i döden vann,
Äfven här hans helga kyrka
Ur martyrens blod upprann.

*Här hon restes, här på stranden
Re'n månghundra år hon stått,
Kring de vida, öde landen
Ut allt ljus från henne gätt. —
Ned dess spiror ofta böjdes,
Och dess murar blefvo grus,
Dock hvor gång mer herrligt höjdes
Här ur stoftet Herrans hus.*

---

*Så shall evigt trygg hon vara,
Ty hon står på helig grund,
Christus, och det rena, klara
Ordet ur Guds egen mund;
Och, som våra fäder, trygga
Under alla ödens lopp
Här vi skole bo och bygga
Ty till henne står vårt hopp.*

---

*Se, ditt folk att tacka, prisa
Från all landet samlar sig,
Och en ny och helig visa
O Gud fader! sjunger dig.
För en sådan salig gäfva
Gif, o gif, att rätt vi må
Nu och städs Dig kunna lofva,
Och i trona faste stå!*
